

Met een kanon op een mug schieten

Uit diverse onderzoeken blijkt dat thuis onderwezen kinderen op alle fronten goed scoren. Er is daarom geen aanleiding om toezicht te organiseren. Natuurlijk ben ik me ervan bewust dat politiek Den Haag opeens meer bezorgdheid toonde toen bleek dat wij moslims ook voor thuisonderwijs kozen. Men was (en is) bang dat wij de kinderen opvoeden met anti-westerse ideeën en dat die kinderen zich dan als jong-volwassenen zouden kunnen inlaten met terrorisme of deelname aan een gewapende strijd in een ver buitenland.

Ik herinner me niet dat ik in de media gehoord heb dat terrorismeverdachten thuisonderwijs hebben genoten. Ik ga er daarom van uit dat het in vrijwel alle gevallen gaat om mensen die op school hebben gezeten. De angst voor radicalisering is sowieso heel overdreven en zet moslims in het algemeen in een hoek, maar het verband met thuisonderwijs is nóg gekker.

Het huidige wetsvoorstel is vast niet alleen gestoeld op de angst voor radicaliserende moslims, er is angst voor thuisonderwijs omdat het zich 'achter de voordeur' afspeelt. Ondanks de onderzoeken die in Nederland en daarbuiten aantonen dat er geen reden tot bezorgdheid is, ondanks al het overleg met de NVVTO en de huisbezoeken die er zijn georganiseerd, blijft men van mening dat er toezicht moet komen op thuisonderwijs.

Het huidige wetsvoorstel bevat een grote hoeveelheid maatregelen. Nog los van de inhoud: de uitvoering ervan zou leiden tot een enorme berg extra werk voor leerplichtambtenaren, voor de onderwijsinspectie én voor ons als thuisonderwijzers. Alleen al dát is met een kanon schieten op een mug.

En dan nog de inhoud: ik onderschrijf als lid de reactie die door de NVVTO is geschreven. Ik zal daarom alleen kort een paar punten aanstippen die voor ons gezin belangrijk zijn.

Wij vinden het belangrijk dat onze kinderen zich in hun eigen tempo ontwikkelen. Ze kunnen bezig zijn met wat hen interesseert en kunnen onderwerpen uitgebreid onderzoeken. Ze leren op die manier ontzettend veel en ze hebben alle drie een nieuwsgierige, leergierige instelling. Als we ze zouden toetsen zou vastgesteld worden wat we al weten, namelijk dat ze in vergelijking met hun schoolgaande leeftijdgenoten vóór zijn met het één en iets achterlopen met het ander. En dat is prima. Als onderwijsgevende weet ik dat schoolgaande kinderen ook niet allemaal alle leerstof op hetzelfde moment beheersen. Met de verplichte toetsen die nu worden voorgesteld, zullen we toch gemiddeld of hoger moeten scoren, anders heeft dat wellicht gevolgen voor de vrijstelling. Dat legt druk op de kinderen en op ons als ouders en dat gaat ten koste van het rijke leren dat we nu doen.

Wij voeden de kinderen tweetalig op, volgens de One parent, One language- methodiek. Omdat we als ouders vanzelfsprekend allebei een rol spelen bij het begeleiden van de kinderen, leren de kinderen verschillende dingen in verschillende talen. Zo kunnen bijvoorbeeld natuur en techniek in het Arabisch doen en rekenen in het Nederlands (én andersom!). Maar we maken ook gebruik van Engelstalige bronnen en er wordt soms kennis overgedragen in het Frans. Dat hierbij meer mensen betrokken kunnen zijn (opa en oma, maar ook andere thuisonderwijzers of medewerkers van musea enz) vinden wij een verrijking. Datzelfde geldt voor een veelheid aan plaatsen waar we leren; natuuronderwijs vindt bij voorkeur plaats in de natuur, we bezoeken regelmatig musea en gaan op excursies. Dat het wetsvoorstel ons wil beperken in die vrijheid is onacceptabel.

Als er dan toch toezicht geregeld moet worden, laat dat dan proportioneel zijn en passend in het karakter van thuisonderwijs. Laat de eisen niet zwaarder zijn dan voor het schoolonderwijs en daar

zelfs niet op lijken. Laat de thuisonderwijzers (zoals verenigd in de NVVTO en andere verbanden) écht meepraten en kom dan met een beter, passender wetsvoorstel.

Met vriendelijke groet,

Een thuisonderwijsmoeder / onderwijsgevende